

1 Juni.

För min del vill jag aldrig vara stolt över något annat än vår Herre Jesu Kristi kors, genom vilket världen är korsfäst för mig och jag för världen.

Gal 6:14

Här tillsluter en Kristen både ögon och öron och säger med Paulus: du värld, du död, du synd, I ären döde för mig, och jag är död för Eder; för mig finnes inget annat levande på jorden än jag själv och Gud. Världen är för mig korsfäst, och jag är död för världen, det vill säga: jag å min sida aktar världen alls icke, och vad jag predikar och prisar, därav gör världen å sin sida gyckel. Med samma mått, varmed hon mäter mig, med samma mått mäter jag i min ordning henne. Föraktar hon mig, så föraktar jag henne tillbaka. Hon håller icke mycket av mig, men vad skadar det mig, om jag blir hatad av världen, *blott kan jag vara honom* däruppe till behag, och det till evig tid. Må därför synden rasa och världen skumma av raseri, tills hon blir trött; jag går min väg från sådant, det bekommer mig icke. Detta är ett beprövad medel för ett troende hjärta att få ro.

2 Juni.

Jag ska sätta fiendskap mellan dig och kvinnan och mellan din avkomma och hennes avkomma. Han ska krossa ditt huvud och du ska hugga honom i hälen.

1 Mos 3:15

Den dyra Kristi kyrka måste ständigt störas av ofrid, eftersom hon icke vill förtro sig till orden av sin Herre Jesu Kristi fiende. Hur vore något annat möjligt? Den som stinger i hälen, djävulen, vill aldrig vila, aldrig lämna honom i ro, som söndertrampar hans huvud. Och å andra sidan vill den som söndertrampar hans huvud aldrig tåla honom, som stinger hans häl. Men du skall vara klok nog att icke blanda dig i deras tvist, ty om du gör detta, skall du helt visst få uppbära skiljemannalönen, som består däri att Kristus fördömer dig och djävulen sönderliter dig. Vakta dig för att delta i den striden, träng dig icke in mellan dörren och gångjärnet, *sök aldrig att medla mellan Kristus och Belial, fiendskapen dem emellan är för djupt grundad, outrotlig. En av dem båda måste falla, och den andre segra, något annat är icke möjligt.* Den största dårskap i världen är att söka förena Kristus och Belial, fromma och gudlösa.

3 Juni.

Jag har utvalt honom för att han ska befalla sina barn och efterkommande att hålla sig till Herrens väg och handla rätt och rättfärdigt, så att Herren kan uppfylla sina löften till Abraham.

1 Mos 18:19

Äkta makar skola lära sig, att de aldrig kunna göra Gud och kristenheten och hela världen och sig själva och sina barn en större tjänst och större nytta än då de väl uppfostra sina barn. En rätt barnuppfostran är för föräldrar den säkraste vägen till himmelen, de kunna icke på ett enklare och bättre sätt en gång nå himmelen än genom sådan gärnings övande. Och å andra sidan finnes ingen säkrare väg till helvet än den som leder dit för barnens skull. Föräldrar kunna intet skadligare åstadkomma än att försumma sina barn, låta dem bannas, svärja, lära dem fula ord och fula visor samt låta dem leva som de vilja. Somliga ägga sina barn till världsliv genom att förse dem med grannlåter och dylikt, så att de må behaga världen, stiga högt och varda rika samt alltjämt mera tänka därpå, huru de må sörja för kroppen än för själen. Det finnes ingen större skada i kristenheten än att försumma sina barn. *Skall man på nytt kunna upphjälpa kristenheten, måste man förvisso göra början med barnen,* såsom det också skedde förr i världen. Det är den falska naturliga kärleken, som förblindar föräldrarna så att de mer akta sina barns kroppar än deras själar. Barn äro en dyrbar, evig skatt, som Gud befallt föräldrarna att vårda, så att djävulen, världen och köttet icke må stjäla bort dem eller bringa dem om livet. I döden och på den yttersta dagen skall denna skatt utkrävas med sträng dom.

4 Juni.

Men den som får undervisning i ordet ska dela med sig av allt gott till den som undervisar honom.
Gal 6:6

En flitig och from skollärare eller magister eller vad han nu må kallas, som i trohet uppfostrar och undervisar de unge, honom kan man aldrig nog löna eller med pänningar betala, såsom redan hedningen Aristoteles har sagt. Och ändå är detta kall så skamligt föraktad hos oss likasom om det vore av rakt ingen betydelse; och detta hos kristna. Men jag vill säga, att om jag kunde eller måste slita mig lös från predikoämbetet och andra åligganden, skulle jag icke vilja ägna mig åt något annat kall hellre än åt skolmästarens och ungdomslärares, och detta därför, att jag vet att detta kall vid sidan av själasörjarens kall är det allranyttigaste, största och bästa. Jag vet verkligen icke, vilket av dem båda jag skall ställa högst. Det är svårt att göra gamla hundar spaka och gamla skälmar fromma. Men de unga träden kan man lättare böja och sedan räta ut, om också någa därvid braka sönder. I varje fall, mina vänner, är så mycket säkert, att det måste räknas som ett av de skönaste jordiska kall att i trohet fostra främmande människors barn, isynnerhet som de föräldrar äro få, ja nästan inga, osm själva ägna sig åt sina barns fostran.

5 Juni.

Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.
Joh 14:6

Lär dig att först rätt känna Kristus såsom Marias son, som föddes i Betlehem. Om du följer en omvänd ordning och söker att först känna honom som Gud, hur han är världens styresman, eller hur han genom helvets eld brände och omstörtade Sodom och Gomorra eller hur han utkorat den ene, men icke den andre, om du, säger jag, så begynner med hans gärningar såsom det höga majestätets, då skall du snart bryta nacken av dig och bliva nedstörtat från himmelen, såsom Satan en gång blev det. Att så förfara är likasom när en man skall bygga ett hus och börjar uppifrån med taket, innan han lagt grunden. Vill du förfara rätt, måste du börja med grundvalen och låta Gud vara i fred. Säg: "jag vill ike känna Gud, förrän jag först lärt känna Sonen." När du så har fattat honom såsom människa, tro då vidare, att han den av jungfrun födde, även är född i evighet av Gud, och så skall du kunna vara trygg och säker under den människoblivne Gudens beskärm.

6 Juni.

Som har offrat sig själv för våra synder för att rädda oss ur den nuvarande onda tidsåldern efter vår Guds och Fars vilja.

Om djävulen kommer oförmodadt smygande och rycker bort dessa ord från dig och inbillar dig, att du måste vara bekymrad, hurvida du av Gud är korad till evig salighet eller icke, och framhåller för dig förfärande exempel på Guds vrede och dom och att de utkorades antal är ringa, men de fördömdes stort – var då klok och låt dig för all del icke föras in i sådana farliga tankar och disputeringar. Annars stiger du säkerligen för högt och slutar med att falla ned och bryta nacken av dig. Värj dig därför mot sådant och säg: "det är mig icke ålagdt att bekymra mig över dylika saker, som äro mig för höga och för outgrundliga att utforska. Jag håller mig vid Pauli ord, när han säger, att Kristus utgivit sig själv för våra synder för att frälsa oss. Och detta har han gjort enligt Guds och vår Faders vilja.

7 Juni.

Ett gott träd kan inte bära dålig frukt, inte heller kan ett dåligt träd bära god frukt.

7:18

Därför äro dessa tvänne utssagor sanna: *goda, fromma gärningar göra icke en god, from man, utan en god, from man gör goda, fromma gärningar. Ondsa gärningar göra aldrig en ond man, utan en ond man gör ondska gärningar*, jag menar: personen måste alltjämt först vara god och from och finnas till före alla goda gärningar, och sedan följa de goda gärningarna och framgå från de fromma och goda personligheten. Vi veta ju alla, att frukterna icke bära trädet och att träden icke växa på frukterna, utan värtom: träden bära frukterna, och frukterna växa på träden. Likasom i naturens värld träden måste vara till före frukterna och frukterna icke framalstra trädens goda eller dåliga beskaffenhet, utan tvärtom träden alstra frukterna, på samma sätt måste människans personlighet för vara god eller ond, innan de goda eller ondska gärningarna kunna alstras; det är icke dessa som göra personligheten god eller ond, utan det är personligheten, som gör goda eller ondska gärningar.

8 Juni.

Och detta är hans bud: att vi ska tro på hans Sons namn, Jesus Kristus, och älska varandra så som han befallt oss.

1 Joh 3:23

Jag tror på Jesus Kristus, min herre, som för mig har lidit, dött, uppstått. För honom måste både Moses och kejsarens och Guds lag vika, och jag vill med friskt mod slå ifrån mig allt, som vill disputeras med mig om synd eller rätt eller orätt eller vad hälst jag göra måg. Så kan jag värja mig och bestå emot alla djävulens ingivelser och emot alla anfäktelser, det må nu röra förgångna eller närvarande synder. Långt ifrån varandra måste dessa två hållas i sär: Moses och Kristus, gärningar och tro, samvete och utvärtes leverne. När lagen vill åt mig för att förskräcka mitt hjärta, då är tid att jag giver den kära lagen sitt avsked, och om han då icke vill gå sin väg, att jag sjunger rent ut med dessa ord: ”Jag vill gärna öva och befrämja goda gärningar, varhållst jag kan, i rättan tid ute bland människorna, men då det gäler mitt hförhållande till Gud, vill jag icke veta av något sådant. Lämna mig därför i ostörd ro och tala icke med mig om mitt görande och låtande, ty jag lysnar icke mera på Moses eller de fariseer, utan Kristus allena skall vara min Herre, mitt allt. *Jag vill lika Maria sitta vid hans fötter och höra hans ord. Marta må stanna utanför, syssla i köket, sköta hushållsgöromålen, men lämna mitt samvete i fred.*”

9 Juni.

Vi är begravda med honom genom dopet till döden för att leva det nya livet, liksom Kristus är uppväckt från de döda genom Faderns härlighet.

Rom 6:4

Många kristna ställa sig tyvärr så så, som önskade de hälst förbli i sitt gamla väsende och leva efter köttets lustar. På så vis göra de det härliga dopet blott till en täckmantel för sina synder, liksom vore de därför kallade till nådens rike, att de skulle hafva makt att göra vad som hälst och *ändå förtrösta därpå att Gud är dem nådig. De ursäktas sig sålunda: Jag är en svag människa, med vilken Gud nog skall öfverse och som han skall förlåta. Nej, min käre broder, jag har icke lärt dig, att döpelsen skall giva dig frihet från att synda; det är i stället för Kristi blods skull, som synderna äro dig förlåtna och som du är kommen till nåd, på det att du nu må leva ett annat liv och avhålla dig från synd. Att vara döpt och att förbli i synd – de två sakerna rimma sig icke med varandra. Döpelsen kan icke gagna dig, om du icke håller ditt dop i ära och helgd; du kan nog hava hamnet kristen, men Kristus själv har du låtit fara, och du har intet mera än namnet och skenet av kristendomen, varmed du bedrager dig själv.*

10 Juni.

De har fäderna, och från dem har Kristus kommit som människa, han som är över allting, Gud, välsignad i evighet.

Rom 9:5

Ingen man, vore han aldrig så helig, ja vore han än själva ängelen Gabriel, skulle tillintetgöra synd, död, fördömelse för att i stället förvärva rättfärdighet, liv, välsignelse från Gud. Emedan skriften överallt tillskriver Kristus sådan gärning, följer däraf förvisso, att han är rätt sanner Gud. *Om jag tro att endast Kristi mänskliga natur har lidit för mig, är Kristus en dålig frälsare, och han själv behöver i sådant fall en frälsare. Men om jag rätt besinnar det dyrbara och ovärderliga däruti, att Kristus både som sann Gud och sann människa dött för mig o. s. v., så nedslår detta alla synder, döden, helvetet med all dess jämmer och hjärtebedrövelse.*

11 Juni.

Min stund har inte kommit än.

Joh 2:4

Ingenting inträffar, förän den stund är inne, som Gud bestämt; människors olika rådslag och tankar, deras diktan och traktan är alltsammans endast ett skum, en skugga, ett spegelfäkeri, så framt icke sakens genomförande är i himmelen beslutadt. Konungar, furstar, höga herrar må hålla råd och fatta beslut hur mycket som helst; de ärende, o vilka de rådplägat, gå fram, ifall stunden för deras framgång är inne, men i motsatt fall gå de icke fram, utan hindras och stanna på vägen, om också alla världens människor ville förena sig till genomförande. Med ett ord: *Gud vill icke, att denna jordens konungar, furstar, höga herrar och vise skola för honom utpeka visarens gång på tidens ur. Han vill vara den, som utpekar visarens gång för dem. Det är icke vi, som skola säga honom vad klockan är slagen, utan han skall säga detta för oss.* så har herren, vår Gud, för varje sak bestämt dess stund, för rikedom, för fattigdom, för död, för allt. Må därför var och en anbealla sin sak i Guds hand och med tacksamhet bruka vad han för varje stund giver oss och hjärtligen anbefalla sin framtid i Guds hand. De som annorlunda göra och på egen hand vilja driva igenom det ena eller det andra, innan stunden är inne, dessa hava blott att vänta sig olycka och hjärtesorg, och hur mycket de än knorra och vredgas, aktar Gud dock intet därpå.

12 Juni.

Och en röst från himlen sade: "Han är min älskade Son. I honom har jag min glädje."

Matt 3:17

Så predikar den störste predikanten från den högsta och största predikstol, som kan tänkas, nämligen från himmelen. Hans predikan är så gripande, att en mera gripande förkunnelse aldrig i denna värld kan tänkas. Det är den allsmäktige, evige, barmhärtige Guden, som förkunnar om sin lika allsmäktige, käre son: *"Denne är min käre son, i vilken jag har ett godt behag."* denna predikans förnämsta lärjunge och åhörare är den helige Ande, den tredje personen i gudomen. Vilken hög predikant, vilken hög predikan, vilken hög åhörare, man kan inte tänka sig högre. Till och med de kära änglarna tiga här stilla, utan att öppna sin mun, de lyssna blott på den allra högste predikanten, den allsmäktige Fadern, när han talar om sin käre son, i vilken han har ett godt behag. Men här torde någon invända: vad gagnar allt detta mig? Kristus är Guds son, utan synd. Men jag är en fattig syndare, avlad och född i synd, och därför kan det ju aldrig tänkas hava tillgått så härligt vid mitt dop. Nej, så skall du icke tänka, *utan kom du med ditt dop till Kristi dop, på det att Kristi dop må bliva ett med ditt dop och ditt dop ett med Kristi dop, och så ditt dop varda en verklig döpelse.*

13 Juni.

Allt detta finns i Gud den Högstes förbundsbok, den lag som Mose befallde oss att lyda och gav i arv åt Jakobs församlingar. Den förste som fann visheten är inte fullärd, och lika lite har den siste ufroskat

henne.

Syrak 24:23, 29

Jag vet, att dessa ord äro sanna, ty även jag har såsom en ringa kristen en smula försökt att intränga i bibeln, men när jag kommit som längst, har jag varnat, att jag icke varit annat än en liten skolgosse, som stavar sitt A, B, C. *I sanning, min kristen du kan aldrig läsa för mycket i din bibel, och det du läser kan du aldrig läsa för ävl, och vad du förstått väl, du aldrig för väl inlära, och vad du väl inlärt, kan du aldrig för väl efterleva.* Därför, mina herrar och bröder, pastorer, präster: Bedjen, läsen, studeren med all flit. I sanning vår onda tid är icke en sådan tid, då det går an att vara lättjefull, sovande, snarkande. Bruken den gåva, som ä Eder anförtrodd, och uppenbaren Kristi hemlighet. Den som icke vill lyssna till er predikan, må förbliva i mörker.

13 Juni.

Ni tjänare, lyd era jordiska herrar. Visa dem vördnad och respekt med uppriktigt hjärta, så som ni gör mot Kristus. Och ni herrar, gör på samma sätt mot era tjänare. Och sluta hota! Ni vet att ni har samme Herre i himlen som de, och han är inte partisk.

Ef 6:5, 9.

Har den gåvan blivit dig av Gud given att vara mera inflytelserik, hög, ädel, lärd än andra, så betänk att därmed är dig ålagt att tjäna andra. *Glöm icke att en fattig herdegosse, som i jämförelse med dig tyckes vara ett intet, kan inför Gud och hans änglar varda vida större än du och bliva upphöjd ända till himmelen, under det att du med din skönhet, höghet, ära, prydnad kan varda nedkastad ända till helvet.* Inför Gud äro alla lika: en tjänsteflicka har inför Gud samma berömmelse som den präktigaste kajsarinna och drottning, om hon kan säga: Jag tror på samma Gud, jag är döpt till hans nman och åkallar Kristus såsom min Herre. huvudsaken i livet är att vara trogen och ödmjuk och låta sig nöja sig med sin lott. Men om också vi människor äro lika inför Gud och alla äga en herre, en tro, ett dop, så passar det ingalunda, och det duger icke, att husdrängen bakom plogen eller tjänstepigan i huset stiger fram och säger till husbonden och husmodern: *Jag är inför Gud lika så fin och god som du; därför behöver jag icke vara dig underdånig, behöver icke lyda dig* o. s. v. Men det är nu för tiden mycket vanligt och tar allt mera överhand, att den tjänade klassen är pockande mot sina överordnade. Sådant anstår ingen kristen, utan är i strid med Kristi bud och lära, ty så som det är de högre stånden förbjudet att vara högdragna och stolta mot de ringa, så vill Gud ännu mindre varsna upproriskt trots hos de tjänande och underordnade.

14 Juni.

Skulle då inte Gud skaffa rätt åt sina utvalda som ropar till honom dag och natt? Han lyssnar tålmodigt till dem. Jag säger er: Han ska snart skaffa dem rätt. Men ska Människosonen finna tron på jorden när han kommer?

En allvarlig och ivrig bön, som aldrig upphör eller tröttnar, utan väntar och bidar, om så vore ända till det sista, genombryter till sist himmel och jord. Omöjligt är, att sådan bön lämnas ohörd. Det är för Gud ett angenämt offer att bedja så, att bönen övergår allt vårt förstånd och begripande, såsom Paulus säger i ef 3 kap: "Gud kan övervinna den göra över allt, vad vi bedja eller tänka." Skulle också allt synas vara förloradt, skulle ock allt råd allt flit, allt flit synas vara förgäves, vakta dig ändå at avfalla Gud. Gud kallar alla ting från det som intet är, från döden; där ingen hjälp, intet hopp synes, där först tager Gud hjälp sin början. Skulle du bedja rätt, utan att få, kom i sådant fall och straffa mig för lögn. Det kan väl hända, att han icke bönhör dig strax på ögonblicket, men städse skall han giva dig så mycket, att först och främst ditt hjärta skall känna tröst och styrka och sedan, när den rätta stunden är inne, skall du få mycket mer än du själv hoppats.

14 Juni.

Synderna är mig övermäktiga, du är den som sonar våra brott.
Ps 65:4

Säg icke: ”jag är ännu icke nog skicklig till att kunna bedja, jag vill vänta en stund och under tiden göra något annat, tills jag bliver mer skicklig för bönen.” Nej, på detta sätt kommer du allt längre bort därifrån. Om du uppskjuter från den ena stunden till den andra, från den ena dagen till den andra, måste du dock till sist med våld tvinga dig till att bedja och fortfara att bedja, även när du känner dig som allra oskickligast därtill. Det förhåller sig dock på detta sätt, att den som i dag icke känner sig skicklig, han känner sig i morgon odugligare, och ingen blir skicklig genom att dröja. Om du icke lär dig att bedja, medan du är oskicklig och känner din oförmåga, så lär du dig aldrig. Ty när den ljuva andaktsstunden är inne, och du vill säga: ”nu är jag skicklig därtill, nu vill jag rätteligen bedja”, skall nog djävulen infinna sig och göra din bön till synd och skam. Den rätta konsten att bli en skicklig bedjare är att du gör början med att bedja, när du känner dig som oskickligast och framlägger denna din ställning inför Gud. Då skall du sannerligen bli skickligare, snart känna dig lättare och gladare och allt mer slå dig igenom din tröghet, så att du icke låter synden förvilla dig eller hindra dig. Och allt detta på ett sådant vis att du föresätter dig att icke förbli i synden.

15 Juni.

Han gör så att man minns hans under, nådig och barmhärtig är Herren.
Ps 111:4

Vår Gud kallar sig icke blott med namnen Gud eller Herre, utan med namnet den nådige och barmhärtige Herren. Namnen Gud och Herre hava något förskräckligt uti sig, de äro namnen på det högsta majestätet. *Men tilläggen: nådig och barmhärtig hava blott tröst och glädje uti sig.* Jag vet knappast, om Gud någonstades i den heliga skrift kallar sig med ett ljuvligare namn. *Giv du honom intet annat namn i ditt hjärta, gör honom icke till något annat i ditt samvete; eljes gör du honom orätt, tillfogar honom det största lidande och dig själv den största skada.* I avseende på verede och hot räknar han endast till fjärde led, men i avseende på kärlek bevisar han sin barmhärtighet icke intill fjärde, femte, tionde, tjugonde led, utan till många tusende. Han sak är att få göra väl, men att vredgas är emot hans natur.

15 Juni.

Du dukar för mig ett bord i mina fienders åsyn.
Ps 23:5

Guds ord är allsmäktig, och såsom tro och ande städse måste vara i rörelse och verksamhet, *måste även Guds ord alltjämt hava att verka och draga i härnad icke mot ringa utan mot, de allra mäktigaste fiender, de fyra stallbröderna: kött, värld, död, djävul, vilkas besegrande medför stor ära och visar ordets stora kraft.* Så kallas ock Kritis Herren Zebaoth, härskarornas Gud, som alltid strider för oss och med oss drager i fält. Han giver oss sin lekamen och sitt blod till spis, vilka icke skola vara för oss blott nåderika tecken, utan en spis och en dryck, varmed vi kunna läska och styrka oss och alla, som äro med i hans här för att draga ut i striden. *Det är den sold, den proviant, med vilken han besoldar och bespisar sin här och sitt krigsfolk, tills de slutligen få överhanden och med honom behålla tältet.* O, detta är ett präktigt mynt, kostbart rött guld, rent vitt silver, detta oskattbara, sköna bröd, detta, ädla, ljuviga vin, och av allt detta få vi i rikligt, ymnigt mått, så att det är en härlig sak att få vara med honom i hans härnadståg.

16 Juni.

Ondskans spira ska inte vila över de rättfärdigas arvslott, för att de rättfärdigainte ska sträcka sina händer efter orätt.

Ps 125:3

Gud sörjer för, att de trogna skulla kunna uthärta förföljelserna, i det att han icke låter dessa räcka för beständigt. Vi må blott akta oss att föreskriva Gud någon tid för vår räddning. *Gud låter oss försökas till det yttersta, men när allt råd, all hjälp och tillförsikt synas vara ute och vi äro hardt nära förtvivlans rand, då räddar han oss, giver liv i döden och gör oss saliga i förbannelsen.* Kort sagdt: han göt allting av ingenting, och när det ser som allra mörkast ut, bringar han allt åter till rätta. Det förmår denna världens gud icke. När du tänker, att det helt är ute med dig, då är det Guds gärning att komma och hjälpa dig och ställa allt så att du är oskadad och lyser klarare än morgonstjärnan. Detta allt är nu visserligen lätt att säga, men när det kommer till handling, finna vi, hur långt det överstiger vårt förnuft och våra krafter att i andliga och kroppsliga anfäktelser kunna tro, att Gud vill rädda oss långt förr än vi våga hoppas räddning.

16 Juni.

Och när ni ber ska ni inte rabbla tomma ord som hedningarna. De tänker att de ska bli bönhörda för sina många ords skull.

Matt 6:7

Bered ditt hjärta, innan du börjar att bedja, på det att du icke må fresta Gud. Vad är det annat än att fresta Gud, när munnen pladdrar, under det att hjärtats tankar äro upptagna på annat håll. Var och en borde förstå, att det i grunden inte finns något löjligare lyckspel än att se en människa hålla bön utan andakt, där det kyliga hjärtats tankar av alehanda slag korssa varandra. Bönen fordrar hjärtat helt och odelat, så framt det eljes skall vara en rätt bön. Nu vet an att den rätte mästaren har lärt och uppställt bönen Fader vår. Men det är ett elände över allt elände, att en sådan mästares bön skall i hela världen utan alla andakt genomsladdras och genompladdras. Många människor bedja tilläventyrs under loppet av ett år några tusende Fader vår, men om de skulle hålla på i tusen år på sådant sätt, hava de dock aldrig rätt bett så mycket som en bokstav eller en punkt därav. Med ett ord: *Fader vår är den största martyr på jorden; varenda en plågar och misshandlar denna bön.*

17 Juni.

Stå emot djävulen, så ska han fly från er.

Jak 4:7

Du har intet kraftigare rökverk emot djävulen än att umgås med Guds bud och Guds ord, tala om dem, sjunga dem, allvarligen tänka på dem. Detta är i sanning det rätta vigvattnet och det tecken, för vilket han fly och varmedelst han låter bortjaga sig. Om du inte skulle hafva någon annan frukt och vinning av ordet än att därigenom förjaga djävulen och alla dina onda tankar, så borde du endast därför gärna läsa Guds ord, tala därom, tänka därpå, handla därefter, ty djävulen han kan icke höra eller tåla Guds ord. Men utom det att Guds ord är en kraft, som tillfogar djävulen brännande sår, så äger det därjämte en utomordentlig styrka, tröst och hjälp för ens liv. Och vad skall jag säga mera? Om jag skulle uppräknat all den frukt och vinning, som Guds ord verkar, varifrån skulle jag taga tid och papper till detta? Man kallar djävulen en tusenkonstnär; men vad skall man kalla Guds ord med för lämpligt namn, detta ord som förjagar och tillintetgör denna tusenkonstnär med all hans konst och makt? Det måste sannerligen vara något vida mer än hundra tusen konstnärer.

17 Juni.

Gör detta för att minnas mig.

1 Kor 11:24

Om du inte märker någon anledning som nödgar dig fram till åtnjutandet av den heliga nattvardens sakrament, käre vän, jag frågar dig: är det icke inre elände nog, att du känner dig kall för och olustig till sakramentet? Vad är detta annat än att du blivit för kall och för olustig för att tro på och tacka och tänka på din käre frälsare och på alla de välgärningar, dem han genom sitt bittra lidande bevisat dig för att förlösa dig från synd, död, djävul och göra dig rättfärdig, levande och salig? Varmed vill du värma dig mot sådan hjärtats köld och olust? Varmed vill du väcka din slumrande tro? Varmed vill du låta dig lockas till tacksamhet? Vill du vänta tills din själ blir hågad, eller tills djävulen giver dig rådrum, eller eljest något annat driver dig därtill – då blir det aldrig något av. Vid sakramentet måste du värma dig och till detta måste du hålla dig, där är elden, som kan upptända människohjärtan; men du måste betänka ditt torftiga eländestillstånd och höra och tro vad din frälsare gjort för dig. Då skall ditt hjärta bli annorlunda och du skall komma på andra tankar.

18 Juni.

Ja, vi som bor i detta tält suckar tungt.

2 Kor 5:4

Om du säger, att du icke känner något av synd, död, värld, djävul, att du icke står i kamp och strid med dem, att därför ingen nöd tvingar dig till den heliga nattvardens sakrament, så vill jag svara: ”jag hoppas, att detta ditt ord icke är allvar, så att du skulle vara den ende av alla heliga och av alla jordens människor som lever utan sådan känsla. Men skulle jag få veta, att detta vore ditt allvar, så skulle jag vilja ombestyras att man började ringa i alla klockor och ropa ut framför dig på alla gator, där du går fram: här kommer ett nytt helgon framför alla helgon, som icke känner eller har någon synd.” Men skämt åsido – jag vill säga dig: känner du icke mera någon synd, så är du helt visst död i dina synder, och det är redan alltför mycken och stor synd att icke hava behov av eller lust till sakramentet, att icke akta Guds ord, att förgäta Kristi lidande och att vara full av otacksamhet och all andlig styggelse.

18 Juni.

Vi lever här i tro, utan att se.

2 Kor 5:7

Detta jordeliv är ingenting annat än ett trons, kärlekens och korsens liv. Men dessa tre bli aldrig hos oss fullkomliga. Kristus allena är solen, han är oss given till ett exempel, vilket vi måste efterfölja. Bland oss människor finner man några, som äro de svaga, andra, som äro de starka, andra åter som äro de starkare. De ena tåla litet, de andra mera av lidandena, alla måste likna förebilden Kristus. Vårt liv är en vandring, där man ständigt måste fortgå från tro till tro, från kärlek till kärlek, från tålmod till tålmod, från kors till kors. *Det är icke rättfärdighet, utan rättfärdiggörelse, icke renhet, utan fortgående rening.* Vi ha icke hunnit målet, som vi skola hinna, vi löpa vår bana och vår väg, somliga äro längre, andra mindre långt hunna. Gud är tillfreds, när han finner oss i vårt arbete och med redligt uppsåt. När han så finner för goddt kommer han snart och stärk vår tro och kärlek och försätter oss iett ögonblick från detta livet in i himmelen.

19 Juni.

Man bar fram små barn till Jesus för att han skulle röra vid dem.

Mark 10:13

Det gudomliga majestätet är närvarande vid döpelsen och bevisar sin högsta verksamhet därmed att det giver sig självt åt oss och låter oss födas på nytt och bliva saliga. Det är minsann intet lekverk att kunna stå djävulen emot och att med hela sitt hjärta och med stark tro bistå det lilla fattiga barnet, så att man rätt andäktigt beder, att Gud måtte hjälpa det icke blott från djävulens våld utan även stärka det, så att det i liv och död må ridderligen kunna bestå emot Satan. Jag tror, att människorna efter sitt dop råka så illa ut, därför att man så kallt och vårdslöst förfar med dem vid deras dop, utan att med rätt allvar bedja för dem. Det är för den skull både billigt och rättmätigt, att man icke tillåter druckna och råa präster att döpa eller råa människor att bliva faddrar, utan man bör hava sedliga, bildade, fromma, allvarliga präster och faddrar, om vilka man vet, att de i sitt åliggande skola gå tillväga med allvar och rätt tro.

19 Juni.

Han har offrat sig för oss för att friköpa oss från all laglöshet och rena åt sig ett eget folk, som är uppfyllt av iver att göra goda gärningar.

Tit 2:14

Emedan du måste räkna dig till Guds skapade varelser, som alla genom Adams synd fallit, sedan de skapats, så måste du även anse dig vara en av de återlösta och till alla ord om Kristus sätta det ordet *vår*. "Jag tror på Jesus Kristus *vår* Herre;" således även på honom, som för vår skull har lidit, för vår skull dött, för vår skull uppstått, att han är allas *vår* Herre, tillhör *oss* alla, och bland dessa "*oss* alla" är du alltså med. Vidare är Kristus vorden Kristus, vorden *vår* återlösning från synd och död, för att den helige Ande måtte göra oss till nya människor från att vara gamla människor, att vi må dö från synden och leva för rättfärdigheten och här på jorden begynna och tillväxa för att en gång varda fulländade. Kristus har nämligen icke blott förtjänat oss nåd utan även den helige Andes gåva så att vi måtte icke blott undfå syndernas förlåtelse utan även varda helt befriade från våra synder. *En kristen skall hava den helige Ande och föra ett nytt liv, eller må han veta, att han icke har någon Kristus.*

20. Juni.

För kärleken överskyler många synder.

1 Pet 4:8

Vi människor äro så självbelåtna, att var och en av oss alltid vill anse sig ensam vara förträfflig, men det goda som finnes hos vår nästa, vilja vi icke se; för detta tillsluta vi våra ögon, och om vi någon gång påträffa ett fel av ett grands storlek, strax rikta vi hela vår uppmärksamhet på detta och förstora det så mycket, att vi icke längre se något gott hos honom, hade vi än falkögon eller änglars anlete. Detta är ju lika felaktigt som om jag hade framför mig en man i gyllene dräkt, på vilken händelsevis en söm eller en vit tråd vore synlig och som om jag i sådant fall i min förvåning häröver ansåge hela dräkten alldeles oduglig, men tyckte mig själv vara så fin i min grova rock, som kanske hade endast en lapp av gyllentyg. Så märka människor icke sina egna laster,, under vilka de äro fjättrade och kunna på samma gång aldrig erkänna det goda hos sina medmänniskor. Och naturligtvis! när sådana medfödda oarter förekomma bland sanna kristna, så begynna domarne: Den ene och den andre äro, varannan alldeles lika uti att förakta och fördöma varandra, mäta varandra med samma mått, uppleta och omtala det värsta som de möjligen veta finnes hos deras medbröder. Så förkolnar snart kärleken, och här uppstår ett ideligt bitande och klösande bland oss, som varar, till dess att vi helt och hållet förstört varandra och upphört att vara kristna.

20 Juni.

Jag säger er sanningen: Den som tror på mig ska göra de gärningar som jag gör. Och större än så ska han göra, för jag går till Fadern.

Joh 14:12

Om vilka gärningar är det här fråga För det första verka de troende genom evangelium, varigenom människa bliva omvända samt själar ryckas ur djävulens våld, från död och helvete och föras till himmelen. För det andra verka de genom bönen, som utträttar, att de erhålla allt, som de även i timligt avseende begära för sig och för andra. Således: när en kristen, som lyder under världslig furste, beder, att denne må vinna seger över sina fiender, vem har då i själva verket slagit fienderan och vunnit segern? Ingen annan än den kristne, om han också får erkännande därför av någon enda, och icke vinner namn eller ära därav. Det oakadt har Gud låtit sådan seger vinnas icke för furstens skull (så vida denne icke är en troende), utan för bönens skull, som denne ende kristne har bedit. Så mycket kan en enda from man gagna ett helt land, ett helt konungarrike, at alla medborgare inom dess gränser för hans skulle bliva hulpne. Så bliva de kristne idel hjälpare och frälsare, ja världens herrar och gudar, de äro de ben, som uppbära hela världen. För allt detta hava de också lön, nämligen den lönen, att de bliva nedtryckta, föraktade och måste vandra sin väg såsom genom smuts och dy.

21 Juni.

Jag släpper dig inte förrän du välsignar mig

1 Mos 32:26

Jakobs exempel lär oss, att den troende inte ska giva vika, utan hålla ut, om han ock känner över sig död och synd, ja till och med Guds vrede. Se där, Andes kraft och utstyrka! Vi skola aldrig vid första motgång fälla eller förlora allt hopp, utan vi skola fortfara att bedja, söka, klappa, och vill Herren draga sig undan, så få vi icke stanna i loppet utan vi skola städse följa honom i spåren såsom den kananeiska kvinnan gjorde, för vilken Kristus icke kunde bliva fördold. Skulle han än gömma sig undan, likasom i den allra oåtkomligaste vrån i sitt hus, och icke tillåta någon att få träffa sig, så skola vi ända icke giva vika, utan följa efter honom. Och vill han icke höra på vad du har att anföra, skall du likasom klappa på dörren till hans kammare och skria allt vad du kan. Detta är honom ett välbehagligt offer att icke upphöra med bönen, utan alltjämt hålla ut och fortsätta att söka, tills du övervunnit och besegrat honom.

21 Juni.

Far, jag vill att där jag är, där ska också de som du har gett mig vara med mig. Låt dem få se min härlighet som du har gett mig.

Joh 17:24

Dessa ord tillhöra den sista delen av Kristi överpästliga förbön, som tillika är den tröstefullaste för alla, som hålla sig till honom. Han säger här, att han sörjer för oss, och att han vill bereda oss rum, så att vi skola få vara hos honom och hva det lika gott som han har det hos sin fader. Det är som ville han säga oss: "varen vid gott mod, varen icke bekymrade för, vart I skolen komma eller huru det skall gå Eder. Låt gärna världen och djävulen rasa och storma, mörda och bränna och stöta Eder ut i världen, I skolen dock hava allt gott och komma dit I önsken, där I kunnen vara och förbliva i trygghet och ro för världen och alla djävlar."

Var är nu denna ort belägen, och vad är dess namn? Jo i Faderns sköte och i hans armar, dit de helige änglar måste tävla att få bära Eder fram på sina armar. *Därför skola vi låta detta språk vara vår huvudkudde och en ejderdunsbädd för våra själar samt med glada hjärtan skiljas hädan, när den dyra stunden är inne*, att vi skola ryckas undan synd och all olycka, undan djävulen och världem och föras till evig ro och glädje.

22 Juni.

Ni är redan mätta, ni är redan rika, ni har blivit kungar och det utan oss.

1 Kor 4:8

Vad var det som gjorde, att judarna så föga trodde och alldeles icke ville låta omvända sig? Ingenting annat än den olycksaliga last, som heter övermättnad. De voro vana vid Guds ord från sina fäders tid, och det hade givits dem i sådant överflöd, att det för dem alls icke var något nytt. Och samma sak se vi tyvärr upprepas hos oss, vadan vi hava skäl att frukta, att vi skola falla i samma dom. Andra människor, som stå utom oss, utom våra förmåner, ropa och trängta efter ordet, gripa begärligt därefter och plocka med fröjd upp de smulor, som vi kasta bort, men som för dem är ljuvlig mat. Vi hava så rikligt och så fullt upp därav, att vi är mätta, ja övermätta, så att ingen mera erkänner den andre som en kristen. Men jag varna var och en, att han må taga sig till vara. vi hava liksom judarna blivit ledsna, övermätta, så att allt vad vi få tills livs smakar oss bittert, och vi skola få se, att sådant icke kan avlöpa utan straff.

22 Juni.

Saliga är ni när människor hånar och förföljer er och ljuger och säger allt möjligt ont om er för min skull.

Matt 5:11

Alla synder, på vilka de ogudaktige ruva i sina hjärtan och vilka de stunda att få utöva, påbördas de kristna. Men de kristnas egna gärningar och deras redbara dyger, dem tillskriva de gudlöse sig själva. så tillgår det allmäneligen bland hycklare och otrogna. Laban är själv både avguda tjänare och oärlig och mördare och människotjuv och girigbuk, en skamfläck för den tid, i vilken han lever, men han skyr icke att anse sig som den allrahederligaste, frommaste människa och utslunga beskyllningar mot den oskyldige, trosenfaldige, fromme Jakob, som visar sin tros allvar i härliga dygder och frukter. Oaktadt han frambringar och bevisar dessa, till gagn och till båtad för kyrka, samhälle, familjeliv, så är dock ingen syndare och orättfärdig till mer än Jakob; Laban åter är ensam den helige och fromme. Detta är något mycket förretligt och obilligt, men det är skrivet, på det att vi må behålla hoppet genom tålmod och skirftens tröst. "Ingen här i världen är en syndare utom Guds enfödde son, ingen rättfärdig och from utom djävulen. Allt vad denne säger och gör är väl och rätt gjort."

23 Juni.

Vi vet att allt samverkar till det bästa för dem som älskar Gud, som är kallade efter hans beslut.

Rom 8:28

Guds stora makt och konst är att göra det onda gott igen, när människor hava fördärvat och vårdslösat en sak. Jag har förvisso mycket ofta handlat ovist och dåraktigt så till den grad att jag sedan blivit storligen förskräckt, och det har sett omöjligt ut att kunna komma lös från den dårskap, i vilken jag störtat mig, och åter bliva fri. Men Herren har fogat det så och gjort utväg för att vad jag fördärvat åter skulle bliva botad. Så styrer Gud alla sina trognas vägar. Visserligen kunna de fela och taga miste, men Gud vänder slutligen allt till godo, eller fogar det så att deras handlingar icke medföra någon större skada. Gud brukar av intet göra allt. För den skull kan han även frambringa godt av det som är ondt.

23 Juni.

Han tvivlade inte i otro på Guds löfte utan blev i stället starkare i tron och gav Gud äran.

Rom 4:20

Man får icke utan vidare lita på alla uppenbarelser, utan först pröva, om de överensstamma med tron. Jag för min del vill hålla mig till Guds ord och vara nöjd därmed; med Guds ord vill jag leva och därpå vill jag dö. Om därför Gud skulle sända en ängel, som komme till mig och sade: ”tro icke Guds löfte”, skulle jag bortstöta honom från mig och säga: bort från mig, du Satan! Eller om en uppenbarelse av Gud själv i sitt majestät skulle te sig för mig och säga: Du är icke värd min nåd, jag vill ändra mitt rådslut, jag vill icke hålla mitt löfte till dig, skulle jag inte tro denna uppenbarelse, utan på det allrahäftigaste strida mot Gud. Såsom också Job säger: ”Skulle han än döda mig, vill jag dock hoppas på honom.” Därför vill jag varken se eller höra något annat, vad det än må vara, utan leva och dö på min tro allena, om också Gud eller änglar eller djävul säger något, som är motsatsen därtill.

24 Juni.

Den rättfärdiges bön har stor kraft och verkan.

Jak 5:16

När vi bedja, tala vi med det höga majestätet. Om Gud endast ville giva oss små och obetydliga saker, hade han icke lärt oss en sådan skön och härlig form för vår bön. Men när han nu bjuder oss att säga: Fader vår, som är i himmelen, helgadt varde ditt namn, tillkomme ditt rike o. s. v., så förelägger han oss och bjuder oss stora gåvor, ja de allrastörsta gåvor i himmel och på jord, och han vill, att vi av honom skola utbedja oss sådana och vänta att få dem. I varje bön av Fader vår, när vi t. ex. bedja: helgat varde ditt namn eller tillkomme ditt rike eller ske din vilja eller vårt dagliga bröd giv oss i dag – i varje sådan bön bör inbegripas himmel och jord och allt vad i dem är; ty vad betyder det, att Guds namn skall helgas och att hans rike må komma och att hans vilja må ske, om icke detta, att *otaliga skaror av djävlar därigenom skola nederläggas och att allt gott i världen skall givas oss.*

24 Juni.

Filippus. Den som har sett mig har sett Fadern.

Joh 14:9

Gud säger till dig: se här är min käre son, hör honom och undfå honom. Om du anammar honom, kan du vara viss på din tro och din salighet. ”Jäväl”, säger du kanske, ”men jag vet icke, om jag kan förbliva i tron.” Nåväl, men tag ändå för det närvarande emot löftet och försoningen och vakta dig att förvetet forska i Guds hemliga rådkammare. Om du vill tro på den uppenbarade Guden och anammar hans ord, skall så småningom den fördolde Guden varda dig uppenbar. Ty Kristus säger: den som har sett mig, han har sett Fadern. Men den som förkastar sonen, han förlorar med den uppenbarade Guden även den fördolde guden, som icke har uppenbarat sig. Håller du dig däremot med stark tro vid den uppenbarade Guden, så att du i ditt hjärta blir så sinnad, att du icke vill förlora Kristus, då kan du vara viss om, att du också skall lära dig förstå den fördolde Guden.

25 Juni.

Men vi tackar Gud, som ständigt för oss fram i Kristi segertåg.

2 Kor 2:14

Ofta synes det, såsom vore det alldeles ute för de trogna, så att de måste förtvivla. *Men tron behåller alltid segern och övervinner alla stötesstenar och alla faror, som möta de trogna. Tron gör å ena sidan de seende blinda och de hörande döva och å den andra sidan de döva hörande och de blinda seende.* Med ett ord: den troende syndar, men går icke förlorad. Om han också stapplar eller faller genom sin dårskap eller oförsiktighet, har dock Gud förutsett sådant och hjälper honom, att felet må bli förlåtna, så att allt till slut får en lycklig och god utgång. Så kraftiga äro tro och bön. *Ja, tron är sannerligen allsmäktig.*

25 Juni.

Herren Sebaot, underbar i råd och stor i vishet.

Jes 28:29

Må vi rätt behjärta den ordning, som Gud följer vid ledningen av sina trogna. Jag har ofta dristat mig att föreskriva Herren Gud ett visst sätt, varav han skulle betjäna sig vid regementet i sin kyrka eller annorstädes. "Ack herre", så har jag sagt, "jag skulle gärna önska, att det eller det skulle ske på det eller det sättet, att det ena eller det andra skulle få den eller den utgången." Men gjorde alldeles tvärt emot vad jag hade bedit. Då tänkte jag för mig själv: "mitt råd var ju i alla fall icke stridande mot Guds ära, utan var ju ganska nyttigt, emedan det avsåg, att Guds namn måtte varda helgadt, att hans rike måtte varda samladt och förökadt m. m., med ett ord: mitt råd var ett godt, väl genomtänkt råd." Men helt säkert har Gud lett åt sådan förnumstighet och svarat: "Jag vet nog, att du är en förständig och lärd man, men jag har aldrig haft för vana att låta Petrus eller Doktor Martinus eller vem det vara månne undervisa eller styra och leda mig. Jag är icke en Gud, som vill låta sig undervisas och regeras, utan jag vill själv leda och regera och undervisa."

26 Juni.

Anförtro din väg åt Herren och lita på honom. Han ska göra det.

Ps 37:5

Herren rukar ofta göra de allra visaste rådslag om intet, men däremot giva framgång och upprättelse åt sådant, som anses svagt och föraktadt och om vilkets lyckliga genomförande var och en måste förtvivla. Han vill, att vi skola följa den 50 psalems bud: *Åkalla mig i nöden, så vill jag hjälpa dig.* När allt synes förloradt och förstört, när människor icke veta någon råd, när allt råd tyckes vara ute, så att man ropar: "vi gå i grund förlorade", då är Gud närvarande och säger: "Jag vill, att I icke skolen fördärvas." Därför skall man förtrösta på Gud allena, även då man tycker sig vara rustad med de bästa och klokaste råd, och vi skola aldrig förtvivla, även då mänsklig vishet och hjälp tryta, utan i stället innesluta allt i denna bekännelse: Jag tror på Gud Fader allsmäktig o. s. v., han som kan göra de allra skönaste rådslag om intet och förändra dem till avgrundsradslag, men däremot giva framgång åt och upphöja ända till himmelen sådana råd, som tyckas vara de allraföraktligaste. han är en allsmäktig skapare. *Jag kan aldrig falla så djupt, att icke han kan lyfta mig upp; jag kan heller aldrig så högt upphöjas, att icke han kan nedstörta mig.*

26 Juni.

Se på dem som levt i gångna tider: Har någon som litat på Herren blivit sviken?

Syrak 2:10

Exemplen av de trognas svaghet äro oss mera av nöden och skänka oss större tröst än exemplen av den stora, utomordentliga styrka och av andra dygder, som de ådagalagt. Jag kan ju icke bliva mycket bättre av att få veta, att David nedgjort Goliat eller björnar eller lejon. Ty jag kan icke efterfölja honom i sådan ridderliga idrotter, alldenstund sådan efterföljelse skulle övergå alla mina krafter och tankar. Nej sådana stora gärningar tjäna blott till att framhäva de heligas kraft och styrka, som de såsom tappra hjältar visat och för vilka de prisas. Men när exemplen av den svaghet, de synder, den förskräckelse, de anfäktningar, som de helige haft, bliva oss förehållna, såsom när jag t. ex. som David lidit, känner jag mig upprättad och erfar stor tröst. Då lär jag mig, att han i sin bävan och förskräckelse icke blivit nedbruten och förkrossad, utan upprättad och tröstad genom Guds löften.

27 Juni.

Ni ska veta att ingen som är sexuellt omoralisk, oren eller girig, alltså en avgudadyrkare, har någon arvedel i Kristi och Guds rike.

Ef 5:5

Människor, som äro giriga, bliva så förändrade, att intet mänskligt till sist finnes kvar hos dem, utan de bliva som beläten och avgudar, hos vilka allt mänskligt är borta. Det finnes intet värre än giriga människor, ty girigbukar äro ovänliga, vedervärdiga, tyranniska varelser. De äro så beskaffade, att om de kunde bibehålla alla människor vid liv genom att ugiva några ören, skulle de dock högst ogärna utgiva en slant för att rädda sina medmänniskors liv. Därför äro de mördare och mandråpare, ty de roffa åt sig vad andra människor skulle njuta av och uppehålla sig med. *Därför kan en girig icke företaga sig något nyttigare och bättre än att dö, ty hans liv är varken till nytta för Gud eller människor eller ens för honom själv. Han duger till intet annat än att begå synd både mot Gud och mot människor och även mot sig själv; ty icke heller sig själv kan han i något avseende gagna.*

27 Juni.

Ni forskar i Skrifterna, för ni tror att ni har evigt liv i dem. Det är just de som vittnar om mig.

Joh 5:39

Vilje I hålla med mig därom, att Johannes' och Paulus' skrifter äro att betrakta såsom en utläggning av hela skriften? Det tjänar till ingenting att neka, att Johannes huvuduppgift är att framställa Kristus såsom varande Gud. För övrigt driver hela den heliga skrift läran om Guds Son mera än läran om fadern. hela den heliga skrift är nämligen skriven för Sonens skull. Även i det gamla testamentet syfta flere språk och utsagor på Sonen än på Fadern. Paulus är gedigen i sitt uttryckssätt. Ett enda uttryck av honom innehåller fullt ut lika mycket som tre hela tal av Cicero och giver en överblick över hela Jesajas och Jeremias. O, han är en härlig predikant, det är icke förgäves, som han kallas ett utkoradt redskap. Herren Gud sade: "Jag vill giva världen en predikan, som skall vara en dyrbar sådan." Ingen, om jag undantager Johannes, förstår gamla testamentet så väl som han. Petrus är visserligen också dyrbar, och Matheus och de andra evangelisterna hava ju skrivit historiska berättelser, som äro nödvändiga för oss att hava, men det gamla testamentets kraft och ordaförstånd hava alla dessa icke fått fram så väl som de båda förstnämnde. Paulus utlägger ofta i ett enda kapitel fyra eller fem profeter. O, han har haft Jesajas och Moses kära! Orden och själva ämnet, som Paulus behandlar, har han hämtat från Moses och profeterna.

28 Juni.

Och den som bara ger till en av dessa små en bägare friskt vatten, därför att det är en lärjunge – jag säger er sanningen: Han ska inte gå miste om sin lön.

Matt 10:42

Om vi äro trogna och förvissade om Guds nåd, som han för intet skänker oss, skola vi icke tvivla på, att allt som vi göra är Gud välbehagligt och att han räknat varje hår på vårt huvud. Tron utför ingalunda blott stora och ridderliga verk, utan även ringa och alldagliga. I tron kan man beta och vattna fårahjoden, mjölka getterna, Gud är alltings skapare, så väl de dårars som de vises, så väl de ringes som de stores, han är skaparen av allt dyrbart så väl som av allt, som fås för en ringa penning. Fördenskull, behaga honom drängens och pigans arbete licka mycket som husbondens, kvinnans lika mycket som mannens. Var blott trogen och håll i Guds ära, giv akt på, att du håller dig fast vid hans ord! ”Om I bliven i mig,” säger Kristus, ”och mina ord förbliva i Eder, skolen I bära mycket frukt och er frukt skall förbliva.”

28 Juni.

Ja, även om ni skulle få lida för det som är rätt är ni saliga. Var inte rädda för dem och låt er inte skrämmas.

1 Pet 3:14

Världen är trotsig och övermodig, så länge hon har pung och kista fulla. En rik bonde är så stolt och trotsande, att inte ens djävulen skall kunna komma till rätta med honom. Andra trotsa på sin börd och makt, sin gunst och ära bland människor. Den kloke och vise trotsar på sitt goda huvud och tränger sig hänsynslöst fram, utan att någon kan hindra honom, och den som äger mer kraft, ära, konst, pengar, gods än en annan han aktar sig att vika tillbaka för denne. Men allt deta är endast narraktigt, barnsligt trots. De kristna däremot lita till intet annat än Kristus, deras Herre och Gud. För hans skull lämna de allt annat å sido och säga: ”förrän jag skulle vilja förneka och övergiva min Kristus, förr må liv och lem, ära och gods, hus och hem, hustru och barn – allt fara.” Sådant mod kan icke svekfullt förföra, ty det vilar icke på något, som är timligt eller joridskt eller förgänligt.

29 Juni.

För där två eller tre är samlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem.

Matt 18:20

Det finnes ett sant tyskt ordspråk, som lyder: *mörka kyrkor – ljusa hjärtan!* Abraham haade en sådan kyrka, där Guds ord förkunnades och rätt gudstjänst firades. I motsats härtill se vi i våra dagar mycket ljusa kyrkor, men de besökandes hjärtan äro mörka, eller rättare sagt blinda. Det är icke kvaderstenar och härliga halvbågar, icke heller guld och silver som pryda en kyrka eller helga henne, utan det är Guds ord allena i förening med rän lära och predikan. *Ty överallt där man prisar Gud och för människorna uppenbarar hans godhet, så att hjärtan upprättas och uppmuntras till att förtrösta på Gud och anropa honom i nöden, där är visserligen ett Herres tempel, även om detta tempel endast är en mörk vrå eller en enkel kulle eller ett vildt träd. Det bliver också kalladt ett rätt Guds rum och en himmelens port, om det ock står utan tak under den bara himmelen och de klara stjärnorna.*

29 Juni.

Den som berömmar sig ska berömma sig av Herren.

1 Kor 1:31

Varje troende måste tänka sålunda i sitt hjärta: "Herre, om du vill gå till rätta med mig och se till hur jag lever och verkar, kan jag icke bliva bestående, även om jag vore lik Johannes Döparen. Det är icke nog, att jag mottager barmhärtighetens gåva, jag måste även leva ett andeligt liv. Allenast av det skäl kan jag beprisa mig såsom varande en din fromme tjänare, att du giver mig allt utan återvändo och att, likasom du lovade Abraham, så vill du ock lova att för Kristi skull vara barmhärtig mot mig. Är jag icke i mig själv from, så är Kristus from; är jag icke helig, så är han helig; är jag icke en Guds tjänare, så är han en Guds tjänare; är jag icke utan sorg och fruktan, så är han utan sorg och fruktan, så att jag alltså kan se bort från mig själv och lyfta mig upp till honom och berömma mig av att vara from i och genom Kristus. Han vill, att vi skola berömma oss av att vara fromma och heliga, men icke genom oss själva. Ty skulle vi berömma av oss själva, skulle vi lika slynglar om vilka man förtvivlar.

30 Juni.

Och vare sig du viker av åt höger eller vänster, så ska dina öron höra detta ord bakom dig: "Här är vägen, gå på den."

Jes 30:21

Det är svårt att leva efter dessa ord. Predikar man om nödvändigheten av ett dygdigt, tillbakadraget liv, så är världen genast framme för att resa en stege upp till himmelen åt den, som följer en sådan förkunnelse. Men sådant kan Gud icke fördraga. Ingen salighet hinnes av den, som lever ett dåligt liv, men saligheten förtjänas icke heller genom att man lever rättskaffens. Vad skola vi då göra? De som endast se på sitt ärbara, skenfagra liv, för dem vore det bättre, att de voro skökor och slynglar och lågo nederst i dyn. Härmed är dock för ingen del sagt, att det tillåtes oss att leva ett skamligt liv, ty Gud lider icke detta, han fördömer som leva så. Men han lider icke heller att du sätter din förtröstan till dina egna goda gärningar och blott ser på dem. Se därför till, att du går din väg rakt fram, utan att vika av varken till höger eller till vänster. Lev stilla, ädelt, ärbart ditt liv i världen, utn att göra stor affär därav, utan att själv veta därav. Lev så, att du genom ditt liv säger, att du icke genom egen förtjänst söker vinna himmelen. Såsom en frihetens gärning skall det ärbara, dygderika livet levas. Men ingen som lever det må säga: för den eller den goda gärningens skull skall jag bliva frälst.

30 Juni.

Jag är er bror Josef som ni sålde till Egypten.

1 Mos 45:4

Låt oss icke ytligt betrakta eller läsa om, hur Josef uppenbarade sig för sina bröder, utan må vi rätt väl besinna vilken hjärtgripande stund det måtte hava varit så väl för Josef som för bröderna, då de igenkände honom. Jag förstår sannerligen icke, hur jag skulle hava burit mig åt, om jag varit en av Josefs bröder, i den stunden då han sade: Jag är Josef. Och det förstod ej heller hans bröder. Detta är en bild av hur det skall bliva, när vår Herre och Frälsare Jesus Kristus en gång skall komma, han som tillåtit, att vi här på jorden fått genomgå mångfaldiga frestelser, marter, gisslingar ända till döds. O, vilken stor glädje det skall bliva, när han så plötsligt och oförmodadt skall uppenbara sig, och vi stå inför honom, sådan han är, vi som så ofta föreställt oss honom eller låtit andra inbilla oss, att han är en ryslig tyrann, som vill bringa oss om livet. Då skola vi i stället få höra honom säga: Jag är Josef, jag är eder Frälsare.

30 Juni.

Och de fyra varelserna sade: "Amen." Och de äldste föll ner och tillbad.

Upp 5:14

Kom väl ihåg, att du måste säga fram ditt Amen med hög röst, utan att tvivla därpå, att Gud förvisso skall nådeligen höra dig och svara med ett Ja! till din bön. *Och tänk aldrig, att du är ensam, vare sig du böjer dina knän till bön eller du står på dina fötter. Utan vet, att hela kristenheten, alla fromma kristna är hos dig, omslutande dig och förenade med dig i en sammstämmig bön som Gud icke kan förakta. Ja, gå aldrig bort från din bön, utan att du slutat med att säga eller tänka så: Vål mig, Gud, har hört min bön, det vet jag förvisso. Se detta är betydelsen av: Amen!*